

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergård, om det ikke er korrekt, at hvis der er selvejende institutioner, der jo typisk er private, der løfter de samme omsorgsopgaver som det offentlige, så kan de også lægge billet ind på et servicejob.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, det er rigtigt, at selvejende institutioner og humanitære organisationer også kan få den type job her. Jeg vil sige, at det ikke har været afgørende for os for at støtte det. Men det er rigtigt, de kan få det. De udgør en meget begrænset del af dem, der er, men det er fuldstændig muligt.

I forhold til det, hr. Flemming Oppfeldt rejser: Jamen vi ønsker ikke den konkurrence. Og det er jo, fordi der her er uenighed mellem det standpunkt, som hr. Flemming Oppfeldt står for og det, vi står for.

Hvis vi har en konkret patient eller klient inden for hjemmehjælpsområdet, som er plejekrævende, og hvor man kan vurdere, at det er for tungt for én person eller for vanskeligt for én person at klare, så mener vi, at der skal sættes en person mere på, også selv om det ikke kan betale sig.

Det kan godt være, den ene hjemmehjælper kan klare det i dag, i morgen, om 1 år, måske endda også om 2 år og om 3 år. Og derefter er den hjemmehjælper slidt ned, kommer først på sygeorlov og bliver derefter, når vedkommende har været på sygeorlov tilstrækkelig længe, smidt ud af hele systemet. Og så kan de private vaske hænderne; det har de ikke noget at gøre med, det er skatteyderne, der står for den regning.

Det synes vi ikke er rigtigt. Der vil vi hellere gå ind og sige: Her er behov for, at der er to, at der er flere hænder, der hjælper. Det er vores måde at se det på. Og så længe der er ledig arbejdskraft, så længe der er folk, der har hænderne, der vil bidrage til det, så skal vi gøre alt for at inddrage dem. Det er vores udgangspunkt.

Og hvis det betyder, at der er nogle private, der føler sig forfordelt i en eller anden konkurrence, så betyder det ikke noget for os. Vi sætter mennesket før markedet.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare spørge hr. Søndergaard, hvor meget han ved om, hvor mange der har oplevet den ideelle situation, som han dér beskriver, nemlig at have en ekstra hjemmehjælper osv. Vi har vel ikke rigtig nogen viden om, hvad de egentlig bliver brugt til.

Altså min bekymring er jo, at de er gået i ordnære job. Jeg ved godt, at der skal oprettes ekstra job, men der er jo da ofte anledning til i enhver organisation at oprette nye job, fordi der er et behov, og der har man så kunnet bruge den ordening her. Jeg har ikke hørt om det der med, at der er kommet ekstra hjemmehjælpere på som dobbeltbackere, eller hvad vi kan kalde dem.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er korrekt, at vi på nuværende tidspunkt ikke har et præcist grundlag for at lave en samlet evaluering af denne her ordening, og det er også derfor, at det er så ærgerligt, at den bliver nedlagt, især hvis det er rigtigt, som der står i forslaget, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser for staten, altså så er det jo tumpe-dumt oven i købet.

Men det er da klart, at hvis det viser sig, det ikke fungerer på den måde, så vil man selvfølgelig gå ind og påvirke det, men i vores optik, den måde, vi mener, det skulle være på, skulle det fungere på den måde. Og det mener vi også at ordningen lægger op til. Om det har fungeret på den måde har jeg i hvert fald ikke nok viden til at se, men det er jo det, der skulle være en del af en evaluering, som ligger i, at det her var en ordening, der løbende skulle udvikles og forbedres.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter forslaget her om op-hævelse af servicejob. Vi har i hvert fald aldrig støttet ideen i den udformning, den fik.

Vi var egentlig med på ideen, da vi begyndte at forhandle den i 1999, var det vel, men på et eller andet tidspunkt, da vi så, at det endte med, at man kunne indtræde i servicejob helt fra 48-årsalderen – det er det, som bl.a. fru Meldgaard nu snakker om som »det grå guld« – stod vi af. Jeg må nok indrømme, at jeg synes, det er en fejlfortolkning af, hvad »det grå guld« er. Jeg